

מהחריו שבת לכונן כסאות מלכים בעולם כי אנחנו לא נאבה ולא נשמע לכם גם אם כלכם תסכומו לדיעה אחת. וכבר נשבענו לברר מן הארץ את ארבעת השופטים הרעים משביתיהם שלום הבריות, הם הדות השונות וממשלוות המלכים, והעושר, והכבד, הנרכזים זה אחר זה, וזה בזה והமבדילים בין עם לעם ובין איש לאיש. ומרומים את האחד למושב אליהם ומישפליים את השני לעמקי שאול, כי אין אלקים ואין שמים, רק בני אדם בארץ החיים, והארץ וכל טוב הבריאות ביד האדם נתנו מירט הטבע הברוכה והרכה, ואנחנו נחלקים בינינו באופן שכל אחד יהנה מטבחם בלו יתרון לאחד על חברה, ויחדיו שם אחד נעבד את האדמה איש לפִי קשוונו בעבודתו ויאכל וישבע לפִי הכרחות חייו בלבד ולא יאוסף הון וועשור על אלה שנה אחר מותו וימנע מהרים טובם שלא יוכלו לחיות נס בדוחק אין צורך במלך ואין תולעת בנשיה אין צורך בדת ואין תולעת בכפסה. וכבר נשבענו להשליך את נפשינו מנגד להרג את המלכים בראשונה וכחני הדות והעשירים באחרונה ואו יהיה שלום בעולם ויפנו וילכו בחירות.

מ ל ד ר ס י ח : — הראיתםachi את עוזת האנשים האלה שחתתאתם סודות הנגידו ולא בחדו את רעות מהשבותם עליינו. ועתה אם לא נמהר לעזרה بعد הרעה לא יבצר מהם כל אשר יומו לעשות, אנארכיסטן עליכם מלכים ישרים, הבו עצה עשו פלייה פן נבעור המועד וד' דמיינו מידינו יבקש.

ה מ ל ד : — אין חכמה ואין עצה נגד מופקרים ככלא אשר בשחתותם אליו ניל יששו כי ימצאו קבר בהשליכם באכבע על מלך או נשייא שאת היסורים לא יבעתם ואיימת מות לא יגירם. ובכל משעל וצעד הם נמצאים, כל זמן שאון שלום ואחרות ביניינו. כי הם במיעיטם געשה הרבים באחדותם. נגידינו הרבים שנעשינו המיעוט בפירושינו והתחבולה הראשונה נגדם היה שאנחנו נתאחד יחד בשלם ואהבה ואו נהייה אנחנו הרבים נגדם ונובל להם בלוי ספק.

ה ע מ י ס ה נ כ נ ע י ס : — אויך נובל לעשוו עמכם שלום של אמרת אם בעינינו נראה את ארצינו נתונה בידכם ואתם מושלים לנו ממשלה בלו נובל גם לךcheid את שמיינו מתחת השמים בהכחידכם את לשונו מקרוב בניינו, איש תמיד תוקד בקריבינו לא תכבת נצח עד שתתшибו לנו את ממשלתיינו בבחנות קדם ואנחנו נמושל בארצינו ברצוניינו.

ה מ ל ד : — שמיו לדור וארץ לעומק ורעת לך אדם אין חקר, אין דרך למבוא השלום אפון ואסע אל ביתך. ומעתה לא תעפע עוד בקרבי המשחה להשליכם בין תחפוכות בני האדם וטרם אסע מכאן קראו לי את הנזיר העזoor מה אשיה עמו מעט למן יצא השאון מאוזני,فتحיה נקרוא וובוא ווישתחווה לפני המלך ויבורכהו.

(המשך יבוא).

